

У процесі формування облікової політики суб'єкта державного сектора важливе значення має документальне оформлення. З урахуванням IPSAS наказ (положення) про облікову політику є формою регламентації обраних установою принципів, методів і процедур для ведення бухгалтерського обліку, складання і подання фінансової звітності. Він має повною мірою охоплювати всі об'єкт та елементи облікової політики, бути викладеним у зрозумілій та доступній формі. Особливо це важливо для зовнішніх користувачів, які можуть робити висновки про облікову політику окремого суб'єкта державного сектора лише за змістом розпорядчого документа.

З 2015 року наказ про облікову політику має формуватись на базі НП(С)БОДС та завдань, які постають перед суб'єктом державного сектора у зв'язку з переходом на методологічні засади бухгалтерського обліку і звітності, які відповідають IPSAS.

Під час складання документа потрібно керуватись відповідними нормативними документами Міністерства фінансів України та Методичними рекомендаціями щодо облікової політики суб'єкта державного сектора.

Національні положення бухгалтерського обліку у державному секторі в низці випадків надають право вибору щодо порядку, методу, облікових оцінок тощо. Суб'єкт державного сектора має визначити, які саме облікові методи, процедури та показники застосовувати.

УДК 796.011.1:378

І.О. Кудряшов, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

А.В. Аргюгін, ст. викл. (*ХДУХТ, Харків*)

ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ЗАНЯТЬ ІЗ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Сучасні студенти відчують високі інтелектуальні та емоційні навантаження в процесі навчання. Вони недостатньо адаптовані до труднощів самостійного життя, з тривожністю відносяться до перспектив своєї навчальної діяльності та професійного життя в майбутньому. Навчання у вищому навчальному закладі є стресом для багатьох студентів. Фінансові, житлові проблеми, самостійне забезпечення себе харчуванням, складність в освоєнні великої кількості інформації є постійними супутниками студентського життя.

Особливе психоемоційне навантаження у студентів зростає під час екзаменаційної сесії. В такий період у студентів спостерігаються істотні зміни у функціонуванні вегетативної нервової системи: проявах ситуативної тривожності, функціонуванні нервових центрів, що координують роботу серцево-судинної системи. Більшість студентів не мають достатньо досвіду в подоланні стресових ситуацій у навчальній та побутовій сферах. Також небагато студентів знають, як підвищити свій рівень стресостійкості.

Стресостійкість являє собою сукупність особистих якостей, що дозволяють людині долати значні інтелектуальні, вольові та емоційні навантаження без шкідливого впливу на своє здоров'я.

Спеціалісти в області педагогіки, психології та медицини розуміють важливість проблеми формування стресостійкості у студентів. Вони пропонують різноманітні засоби корегування психоемоційного стану особистості та підвищення стійкості до стресових факторів професійної та навчальної діяльності: застосування фармакологічних засобів, допомога лікаря та психолога, використання засобів фізичної культури та спорту, саморегуляція та самопоміч.

До нетрадиційних засобів можна віднести дихальні вправи, масаж біологічно активних точок, елементи аутогенного тренування, функціональну музику, постізометричну релаксацію та ін.

Проте, на нашу думку, найбільш ефективним засобом формування стресостійкості у короткочасний та довгочасний періоди є використання засобів фізичної культури та спорту. Вплив фізичних навантажень на психоемоційний стан є прямо залежним. Вже давно доведено, що заміна роботи одних м'язів роботою інших краще сприяє відновленню психофізичного стану людини, ніж повна бездіяльність. Цей принцип став основою організації відпочинку у сфері розумової діяльності. Підібрані відповідним чином фізичні навантаження до початку інтелектуальної праці, у процесі та по його закінченні обумовлюють високий ефект у збереженні й підвищенні розумової працездатності.

Для підвищення психологічної стійкості засобами фізичної культури у студентів необхідно провести попередній контроль та наступний моніторинг психоемоційного стану, стресостійкості та стану функціональних систем організму. На цій основі викладач з фізичного виховання робить диференційований підбір вправ спеціальної корегуючої спрямованості.

Відомо, що під час стресу в організмі приводяться в дію механізми, які підготовлюють його до інтенсивних фізичних навантажень. Історично стрес викликав в організмі людини механізми, що дозволяють їй втекти від загрози, наприклад від пораненого звіра

тощо. Тому саме фізичні навантаження є найбільш природним засобом виходу накопиченої енергії. Фізичні вправи здійснюють релаксуючий ефект, який виникає після виконання вправ та діє до 2-х годин. Якщо фізичні вправи виконуються регулярно протягом 7–8 тижнів, вони починають здійснювати довготривалий вплив, що підвищує стійкість організму до стресів.

Медицина по-різному пояснює позитивний вплив фізичних навантажень на емоційний стан. Традиційно вважається, що при фізичній активності підвищується рівень хімічних речовин, які сприяють покращенню настрою. До таких речовин належать ендорфіни та серотонін. Важливо, що позитивний вплив антидепресантів нового покоління досягається саме підвищенням рівня серотоніну. Сучасні дослідження доказують, що після фізичних навантажень концентрація серотоніну підвищується. Таким чином, будь-які фізичні навантаження мають дію, що схожа з впливом сучасних антидепресантів. Відповідно, за допомогою фізичних тренувань подолати стресову ситуацію набагато легше. Вченими доведено, що психологічне розслаблення виникає як під час тренування, так і після нього. Регулярні заняття фізичними вправами викликають позитивний вплив на стан нервової системи та допомагають боротися зі стресом, крім цього, доведено, що заняття спортом підвищують рівень самооцінки, що є важливим пунктом у боротьбі зі стресом.

УДК 373.61:377.44

В.М. Лачкова, канд. екон. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ФІНАНСОВИХ ДИСЦИПЛІН У СИСТЕМІ ПЕРЕПІДГОТОВКИ КАДРІВ

Сучасний ринок праці вимагає від фахівців постійного підвищення кваліфікації, перепідготовки, отже вища освіта у реальному житті ніколи не буває завершеною. Освіта для спеціаліста з фінансів має бути довічною справою, оскільки фінансово-економічні умови постійно змінюються, а зміни мають динамічний і непередбачуваний характер.

Дослідження фахівців доводять, що процес навчання старших за віком студентів має певні методичні особливості. Насамперед у цьому випадку існує особлива мотивація навчання, що зумовлена